

Jeg har i Gaar skildret de forløbne Aar og paavist, hvor fuldkommen urigtigt det er, naar den højtærede Statsminister mener, at han i disse Aar har haft Vanskeligheder stammende fra Fortiden. Han har udelukkende haft Vanskeligheder stammende fra sig selv og sine Partiers Politik, men rigtigt er det, at nu kommer Vanskelighederne, og derfor har ogsaa den højtærede Statsminister, som for nylig overfor Muligheden af en Appel til Vælgerne erklærede, at den nærmeste Fremtid bragte Udsigt til Balance, nu, da han sidder med Formodningen om at skulle aflægge Statsregnskab ogsaa for det indeværende Aar, forandret denne sin Udtalelse og forklaret, at der er ringe Udsigt til Balance. Ja, det var det, jeg tillod mig at sige, da jeg første Gang havde Ordet om denne Sag. Jeg pegede paa, at nogle havde fortalt, at Socialdemokraterne var saa ivrige for at faa Ministeriet styrtet, fordi Hr. Neergaard havde tilvejebragt en saa glimrende Tilstand her i Landet, og saa sagde jeg: Nej, jeg ønsker netop, at Forholdene skal udvikle sig saaledes, at Hr. Neergaard ogsaa kommer til at aflægge Regnskab for den Tid, vi nu kommer ind i, for Resultaterne af hans Politik, disse Resultater, hvis Indtræden i øvrigt heller ingen anden Regering nu kunde afværge. Ringe Udsigt er der til Balance, og meget lidt er der gjort for at imødegaa de kommende Tiders Vanskeligheder. Den højtærede Minister har forøget Skatterne med to, Chokolade- og Restaurationsskatten, som vi i Fjor stemte imod, og som vi ogsaa i Aar vil stemme imod, hvis det ikke lykkes at tilvejebringe en saadan Ordning paa disse Omraader, at udelukkende Luksusforbruget beskattes, ikke det nyttige og nødvendige Forbrug — dette kan gøres, thi det er gjort i andre Lande —, og at dernæst Skatten ikke virker ødelæggende paa det paagældende Erhverv, hvad den navnlig har gjort overfor Chokoladeindustrien ved selve sin Form. Vi mener, som vi har sagt før, at ogsaa Tobaksbeskatningens Form kunde være en saadan, at Skatten ikke generede Erhvervet, og derfor var vi, som bekendt, ogsaa mod denne Beskatning, men den foreligger jo ikke. Det er kun Chokolade- og Restaurationsskatten, der foreligger, og vi indtager den samme Stilling til dem i Aar som i Fjor.

Med Hensyn til, hvad der i øvrigt er foretaget til Imødegaaelse af de vanskelige Tider, vil jeg give det ærede Medlem Hr. Korsgaard Ret i, at det eneste synlige er den Nedsættelse, der har fundet

Sted paa den Del af Budgettet, som vedrører Tjenestemændene, deres Lønninger, deres Konjunkturtillæg, deres Vederlag udenfor de egentlige Lønninger. Her er der kommet et synligt Resultat. Men det er beklageligt, at medens der saaledes her er kommet et synligt Resultat, har en Besparelspolitik aldeles ikke givet sig synlige Udtryk overfor adskillige Luksusudgifter i den nuværende Statshusholdning. Det er betegnende, at det ærede Medlem Hr. Brorsen forleden Dag, da han som Forsvarsminister fremsatte nogle Bemærkninger om Statshusholdningen i Almindelighed, advarede mod Opførelse af store, kostbare Bygninger, som kunde vente, samtidig med at den nuværende Regering ved forrige Aars Slutning med Tilslutning fra Finansudvalget — Sagen kommer jo først senere paa Tillægsbevillingsloven — gennemførte Opførelsen af en stor, ny Administrationsbygning her paa Gammelholm. Jeg bestrider paa ingen Maade, at det kunde være ønskeligt af Hensyn til Centraladministrationen at faa en saadan Bygning, thi Forholdene for Embedsmændene er ingenlunde gunstige; det har jeg haft Lejlighed til ogsaa personligt at se. Men jeg tør hævde, at naar man i Krigstiden kunde have Ministerierne siddende i de Bygninger, der var, saa kunde man ogsaa vedblivende nogen Tid endnu have de samme Ministerier i de samme Bygninger og derfor ventet med den nye Bygning, indtil vore økonomiske Forhold var mere afklarede. Men man gennemtrumfede fra Regeringens Side denne Bevilling i Slutningen af Aaret. Jeg skal ikke opregne den Række af Luksusudgifter, som findes paa Budgetterne, og overfor hvilke Sparebestræbelserne ingenlunde har fundet noget Udtryk. Jeg skal kun gøre een Bemærkning vedrørende det af det ærede Medlem Hr. Korsgaard nævnte rigtige, at der er et synligt Udtryk for disse Bestræbelser overfor Tjenestemændene. De Ændringer, der drejer sig om, og som skyldes de nedsatte Kommissioner, falder i forskellige Afsnit. Der er dels Indskrænkninger, der berører Publikum, som derved har faaet mindre Bekvemmeligheder end tidligere; for at nævne to Tilfælde: Postvæsenets Begrænsning og den fortsatte Begrænsning af Dommerembedernes Antal, der jo staar i stærk Modstrid med de Ønsker, som Befolkningen og hele Rigsdagen ved Retsreformens Gennemførelse gav Udtryk for. Men det er rigtigt, at under vanskelige Tider maa man give Afkald paa Bekvem-